

desanimats vam tornar a l'autocar que ens portaria a una celebració a la Vianda i una fotografia pel record. Aquella nit vam dormir amb un somriure als llavis i els castells al cap.

BATEIG DE LA COLLA PRIMER DIA • 10/10/92

Per fi havia arribat. Des d'un bon principi tothom somiava aquest derbi. Era l'hora de celebrar el nostre naixement com a colla. L'actuació va anar bé fins el moment de fer el primer quatre de set, que ens va caure molt aviat. En aquesta ocasió, a l'estar poc acostumats a pinyes tan nodrides la gent de dosos, l'aixecador i l'anxeta i també la gent de terços van tenir la temptació de caure damunt aquest llit humà, i aquesta va ser la cuasa de la caiguda del castell.

Tot seguit va venir el moment d'omplir la panxa amb un pica pica. Però abans de poder tastar el menjar vam haver d'esperar un mica, ja que el cap de colla Joan Cruyfteras estava a l'hospital amb la clau de la Casa de Cultura Sant Francesc i per tant se'l va anar a buscar i portar la clau. Els comentaris entre la gent eren els següents:

-Pero kapasao aki que no nos dan la comia de una vez. Pepito saca la curra y las limas para abrir esta puerta de locujonee. Hay que vèèèè lo que le hacen esperar a uno mayormente, totar pa tomar te 4 patatikas y ir pa Castillodehacillos.(deien els de Castelldefels).

BATEIG DE LA COLLA SEGON DIA 11/10/92

Estàvem davant del gran dia. La plaça estava plena de gent,

castellera evidentment, perquè la gent estava o a la Expo i a l'apartament de la platja o de la muntanya.

La notícia estava en el «topo» de Barcelona. Aquest topo, o persona que infiltra informació, va ser present el dia anterior amb Castelldefels i estava aquest dia amb Barcelona. Evidentment estem parlant del cap de colla de Castelldefels.

Els papes estaven amb nosaltres, és a dir, els Castellers de Barcelona i els Minyons de Terrassa. Vam sortir de quatre de set, la nostra arma secreta. Esperàvem que aquest cop sortís. Teníem l'ambient, perquè els nostres incondicionals ocupaven els llocs més estratègics per donar-nos moral. El grup ultra estava situat al seu lloc, amb les bengales per celebrar el gol, però el gol no vingué i la pilota sortí llepant el pal. La gent tenia però la moral molt alta i deia que aquest castell s'havia de carregar avui «per collons» (paraules textuais d'en Camil, Jordi Palau (Culli), de l'Òscar i molts d'altres). Per calmar els ànims dels jugadors descarreguem dos de sis. Però arriba el moment culminant de la diada. En la tercera ronda intentem novament el quatre de set, després de pactar el tema de les primes amb la gent interessada. El castell comença a pujar i de cop i volta l'aixecador es queda a mig camí. De sobte algú de la colla va pensar que necessitàvem un talismà i aquest talismà tenia nom d'home, no és en Pere Gòmez, és ni més ni menys JOSÉ... VÉLEZ, que amb la seva carta va donar ales a l'aixecador i anxeta per carregar i descarregar el castell. La carta, la carta Vélez va fer efecte. Calia jugar-se-la. Era el tot o res. Vélez talismà. Després

d'això l'emoció era per tot arreu: ja som una colla com Déu mana!!!! El president de l'entitat estava emocionat i quasi li queien les llàgrimes (i aquí no?, em pregunto) amb l'emoció dintre ens va dir:

-Bé això éssss collunutt no?. Ja ho has vist. L'hem carregat i desmuntat amb ujn tressssss i no resss. ...és molt emocionant això no m'ho puc creure ...(i comença a plorar).

La colla va fer una pinya i va celebrar amb gran eufòria aquest castell. El grup ultra va poder encendre les bengales i tot va ésser una festa, que continuà amb el pica pica, amb una visita a la Vianda i per fi en el sopar de la colla, on un cop finalitzat, vam veure un pilar de quatre fet pel cap de colla i, com no vam realitzar la nostra promesa de Tarragona.

ACTUACIÓ A MONTCADA I REIXAC • 18/10/92

En aquesta actuació no es va poder repetir l'èxit de l'anterior, ja que vam faltar un cert nombre de persones, entre elles l'autor d'aquestes tonteries, i que van impossibilitar que es fessin castells de set (sona bé eh!!!!), per la qual cosa la gent de Montcada es va haver de conformar amb castells de sis i de sis i mig, segons em va informar l'enviat especial Vicenç Fora de Castell. Així doncs, repartiment de punts en aquesta visita i esperar les pròximes.

